

ธิบัติ คงหอม 2551: การศึกษาการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ไทยไปสหรัฐอเมริกา ปรินญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตรธุรกิจ) สาขาเศรษฐศาสตรธุรกิจ ภาควิชาเศรษฐศาสตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: อาจารย์บัณฑิต ชัยวิชญชาติ, ศ.ศ. 188 หน้า

วัตถุประสงค์ของการศึกษานี้ (1) เพื่อศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยไปประเทศสหรัฐอเมริกา (2) ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้ (3) ศึกษาถึงแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ของการแข่งขันของอุตสาหกรรม โดยจะทำการเปรียบเทียบกับผู้แข่งขันหลักคือ จีนและเวียดนาม ในการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกจะใช้แนวคิดค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ (RCA) ส่วนปัจจัยที่มีผลกระทบต่อความได้เปรียบเชิงแข่งขันจะใช้แนวคิดของ ไมเคิล.อี.พอเตอร์ คือ ระบบเพชร และเมทริกซ์การเติบโตของส่วนแบ่งตลาดใน BCG Model เพื่อใช้ศึกษาถึงแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ของการแข่งขันของอุตสาหกรรม

ผลการศึกษาความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกในช่วงปี พ.ศ.2545-2549 พบว่าเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ในหอนอนของไทย ไม่มีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบ เนื่องจากมีค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบน้อยกว่า 1 ขณะที่เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ใช้ในสำนักงาน เฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ใช้ในครัวและเฟอร์นิเจอร์อื่นๆ ที่ทำด้วยไม้ ของไทยทั้ง 3 ประเภทจะมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในการส่งออกไปประเทศสหรัฐอเมริกา เพราะค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบมีค่ามากกว่า 1 สำหรับคู่แข่งที่สำคัญของไทยต่างก็มีค่าดัชนีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบที่มากกว่า 1 มาตลอดในช่วงที่ทำการศึกษา ในเรื่องของปัจจัยที่มีผลต่อความได้เปรียบเชิงแข่งขันของอุตสาหกรรมไทยนั้น พบว่าไทยมีความได้เปรียบในเรื่องของปัจจัยการผลิต ในส่วนที่เป็นพื้นที่ปลูกไม้ยางพารา เวียดนามมีความเปรียบเชิงแข่งขันในเรื่องของค่าจ้างขั้นต่ำ ขณะที่จีนมีความได้เปรียบโดยเปรียบเทียบในเรื่องของสถานะอุปสงค์ในประเทศ, อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องในประเทศ, กลยุทธ์โครงสร้างและสภาพการแข่งขัน และการสนับสนุนของรัฐบาล การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าไทยและเวียดนามได้เปรียบโดยเปรียบจีนในเรื่องเหตุสุดวิสัยเพราะเฟอร์นิเจอร์ไม้ของจีนโดนมาตรการการตอบโต้การทุ่มตลาดจากสหรัฐอเมริกา ผลการศึกษา BCG Model ยังพบว่าเฟอร์นิเจอร์ไม้ที่ใช้ในสำนักงานของไทยยังคงมีความสามารถในการแข่งขัน เพราะอยู่ในตลาดนำเข้าที่ยังคงมีการเติบโตสูงและส่วนแบ่งตลาดโดยเปรียบเทียบก็เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ.2545 ในขณะที่แนวโน้มรูปแบบเฟอร์นิเจอร์ไม้ในตลาดสหรัฐอเมริกา ผู้อุปโภคจะให้ความสำคัญในเรื่องของความเหมาะสมของราคา เรื่องของการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม รวมทั้งรูปแบบและประโยชน์ใช้สอยที่มีมากขึ้น แต่จากปัญหาที่สำคัญของเฟอร์นิเจอร์ไม้ไทยคือการขาดแคลนไม้ยางพารา ดังนั้นกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับเฟอร์นิเจอร์ไม้ของไทยคือ การสร้างความแตกต่างให้กับผลิตภัณฑ์และการทำตลาดเฉพาะเจาะจงมากขึ้นและผู้ส่งออกเองควรมีการศึกษาและพัฒนาสินค้าและกระบวนการผลิต ทั้งนี้เพื่อให้ไทยสามารถครองความเป็นผู้นำตลาด เฟอร์นิเจอร์ไม้ในตลาดโลกได้ต่อไปในอนาคต